

Al cap de tres o quatre dies del seu triomf electoral, Xico Tarrés ja havia rebut uns cinc-cents missatges de felicitació al mòbil. A l'esquerra eivissenca hi ha una satisfacció general, perquè els quatre darrers anys de govern del PP al Consell Insular havien dividit la societat. Ara, el nou president eivissenc vol girar full, "fer un punt i a part", però, això sí, sense forçar la situació i "sense crispacions". La moderació i l'esperit conciliador marquen les seues primeres declaracions.

“A Eivissa hem de fer un punt i a part”

Hi ha influït la polèmica per la construcció de les autovies d'Eivissa, en el vostre triomf?

—Seria molt fàcil de fer anàlisis d'aquesta mena, però jo ara no vull provocar ni la més mínima crispació

en cap sentit. Eivissa necessita fer un punt i a part. Hi ha temes capitals en els quals tots els polítics ens haurem de posar d'acord. Sobre la influència de les autopistes, jo en tenc la meua visió personal: crec que hi pot haver influït.

—Actualment hi ha en tramitació a Eivissa un o dos camps de golf, diversos ports esportius... projectes que han aixecat una gran protesta social. Els més importants els promou el grup d'empreses Matutes. Què en fareu, d'aquests projectes?

—Durant la campanya hem deixat molt clar què en pensam, nosaltres, dels camps de golf. Crec que hem de posar sempre el territori, el paisatge, davant de tot. Hem de tenir en compte que els primers turistes que vengueren a Eivissa, fa ja uns quants decennis, hi arribaren preci-

L'esquerra d'Eivissa emprèn l'època post-Matutes

"Governarem amb humilitat." Aquesta va ser la frase més repetida al discurs que pronuncià la nit electoral el president electe del Consell Insular d'Eivissa, Xico Tarrés (PSOE-Eivissa pel Canvi). L'esquerra, en aquests primers compassos de la nova era política que s'obre a Eivissa, vol aparèixer amb un tarannà conciliador, que guareixi les ferides que té la societat illenca i que recuperi el clima de tranquil·litat que les autopistes malmeteren.

La coalició socialista-nacionalista-ecologista (que ha triomfat per un petitíssim marge de 38 vots a tota l'illa) ha obtingut els resultats més brillants de tota la història de l'esquerra eivissenca. No tan sols ha guanyat el Consell Insular, sinó també l'Ajuntament de Sant Josep de sa Talaia i el Consell-Ajuntament de Formentera. I, a més a més, s'ha disparat la diferència de vots a l'Ajuntament de la ciutat d'Eivissa, gràcies al carisma de la nova batllessa progressista, Lurdes Costa. A la resta de municipis, l'esquerra hi ha augmentat el percentatge de vots. El càstig al PP ha estat contundent i inequívoc.

Mentre els dirigents conservadors tracten d'apagar la crisi interna que comencen de tenir (amb acusacions directes a l'excés de protagonisme d'Abel Matutes a la campanya), Xico Tarrés prepara l'equip de govern. L'objectiu del nou president eivissenc és aplicar una política "de consens i reconciliació", i per això pensa mantenir la promesa de rebutjar els grans macroprojectes que hi ha damunt la taula de les institucions (camps de golf, ports esportius, urbanitzacions...). No obstant això, té molt present l'experiència del govern de 1999-2003, en què la successió d'enfrontaments interns al Consell Insular progressista de Pilar Costa acabaren amb l'expulsió d'Els Verds, formació ja desapareguda.

Aquella primera legislatura progressista al Consell d'Eivissa va proporcionar també més experiències que Tarrés sembla disposat a aprofitar. La nova política urbanística s'assemblarà molt a la de Pilar Costa, tot i que les formes seran més subtils i suaus, per tal d'evitar estridències que alarmin els sectors més moderats de la població, que, segons que recorda el nou president eivissenc, són els que donen i lleven les victòries electorals.

El perfil dels integrants de l'equip de Tarrés garanteix aquest equilibri entre el canvi i la moderació. Molts dels nous consellers provenen de moviments ciutadans que es mobilitzaren contra els ports esportius i les autopistes. El vice-president del Consell d'Eivissa serà, per exemple, Albert Prats, un independent que fa pocs mesos que es plantà davant les excavadores i fou detingut per la Guàrdia Civil.

Però de moment l'esperit de la reconciliació impregna tots els discursos de Tarrés. Un anunci que ja ha fet és de reunir-se periòdicament amb tots els alcaldes de l'illa d'Eivissa (que són cinc, dels quals tres del PP). "Mai no marginaré cap ajuntament pel fet de ser d'un color polític diferent del meu", proclama.

L'altra prioritat serà, òbviament, desembossar els grans projectes de l'Ajuntament d'Eivissa que l'anterior Consell del PP tenia blocats, com ara el pla anomenat Eivissa Centre, per a edificar noves infraestructures públiques (escoles, jutjats, aparcaments, auditoris, etc.) al centre de la ciutat. Igualment, la reforma del Pla General d'Ordenació Urbana (PGOU), aturat al Consell des de fa un any i mig, serà aprovada els primers mesos de gestió progressista.

J. Ll. Ferrer

sament pel nostre territori, pel nostre paisatge i la nostra identitat, no pels camps de golf ni pels ports esportius. Evidentment, estudiarem els projectes que hi ha damunt la taula, però no pens que sigui fàcil que s'aprovin. No crec que les coses vagin per aquí. Durant tota la campanya he dit sempre que el territori és sagrat. I he dit que governaríem per a les persones i per al territori. De camps de golf i ports esportius, se'n poden trobar a qualsevol part del món, però una illa com Eivissa només es pot trobar aquí.

—Quan el PP va recuperar el Consell Insular, el 2003, va reformar les lleis urbanístiques aprovades pel pacte progressista, perquè es pogués edificar més. Ara l'esquerra tornarà canviar aquestes lleis?

—Crec que no podem marejar la gent amb canvis continuament. La primera cosa que volem, pel que fa a urbanisme, és que veritablement es compleixi el Pla Territorial Insular (aprovat pel PP). És a dir, volem que es compleixi la llei i que s'aturin les il·legalitats. Això ho volem tallar d'una vegada per totes. No pot continuar havent-hi obres il·legals al camp ni a les zones protegides. Això no pot ser... I després s'hauran de veure coses concretes d'aquest pla, alguns retocs; però no volem marejar la gent, ho repeteixo.

—Què en penseu fer de les autovies, ara que ja són construïdes?

—Hem dit i repetit que encarregarem una auditoria a algun gabinet especialitzat per a analitzar profundament com s'han fet aquestes carreteres.

Volem que aquesta auditoria ens digui quant han costat exactament, com s'han distribuït els diners i, també, si hi ha possibilitats de moure partides econòmiques previstes per a aquestes carreteres a algun altre lloc diferent.

—Però penseu fer modificacions a les obres, ara que ja són pràcticament acabades?

—Ho mirarem. De moment, hi ha coses que s'ha demostrat que no representen cap solució. Aquesta ferida que són les autopistes hem de mirar de minimitzar-la. I si hi ha res que s'hagi de revisar, es revisarà. A mi, hi ha coses de les autopistes que em fan mal d'ulls i que, a més a més, no solucionen res. Aquests coses són les que es podrien revisar.

Joan Lluís Ferrer